

עת"א 26944/12/20 - ראמי אברהים נגד הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 26944-12-20 אברהים נ' הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	ראמי אברהים
נגד	
משיב	הממונה על עבודות שירות - מפקדת גוש צפון

פסק דין

לפני עתירת המבקש כנגד החלטת הממונה על עבודות השירות מיום 22.10.20 המורה על הפסקה מנהלית (להלן: "ההחלטה").

המבקש הציג בעתירתו סיבות שונות אשר הצדיקו את היעדרויותיו. לטענתו נשא בנטל הטיפול באמו בשל מחלתה, נולד לו ילד שני במהלך התקופה והוא נדרש בבית וכן התקשה בפרנסה. לדבריו, במעמד השימוע התחייב לחזור לבצע את העבודות ואף חזר בהתאם להתחייבותו, אלא שבחלוף 3 ימים הודיעו לו כי הוחלט על הפסקת העבודות. הנוסף, טען כי הצבתו לעבודות בכרמיאל, במרחק ניכר ממקום מגוריו, הקשתה עליו להגיע לעבודה, מה גם שאין בידו רשיון נהיגה ואין תחבורה ציבורית מסודרת ממקום מגוריו לכרמיאל. על כן עתר המבקש להורות למשיב לתת לו הזדמנות נוספת להשלים את ריצוי עונשו בעבודות שירות.

המשיב טען כי המבקש נידון למאסר של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות החל מיום 1.9.19. המשיב טוען כי מראשית תקופת ריצוי העונש, נעדר המבקש מהעבודות, מבלי שהודיע מראש או סיפק הסבר סביר להיעדרויותיו, וגם כאשר הופיע המבקש, תפקודו היה לקוי, כך שבפועל, במהלך תקופה של שנה ומחצה בקירוב, ריצה המבקש 69 ימים בלבד. המשיב ציין כי המבקש הוצא לחופשה נוכח מצב החירום הרפואי אולם עם החזרה לתעסוקה, שב המבקש לסורו באופן שנעדר פעמים רבות ללא הסבר. ביום 1.6.20 הוזמן המבקש לשיחת בירור והבהרה במהלכה ציין המבקש כי יש לו בעיות אישיות. במרוצת הזמן, נערכו לבקש 6 שיחות בירור ועשרות שיחות מוטיבציה וחמש פעמים שונה לו מקום העבודות, אולם כל אלו לא הועילו והמבקש התמיד בהפרותיו. כאשר כל הניסיונות לרתום את המבקש לבצע את עבודות השירות עלו בתוהו, נערך לו שימוע במהלכו לא רק שלא הביע חרטה על התנהלותו הלקויה, אלא שהתנה את המשך ריצוי עבודות השירות בקרבה למקום מגוריו. בנסיבות אלו, התקבלה ההחלטה מושא ההליך כאן ולטענת המשיב, לא נפל בה פגם ולכן אין כל הצדקה להתערב בה.

דין

אחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי את הצדדים באריכות הגעתי לכלל דעה כי דין העתירה להידחות מן הטעמים שיפורטו.

את עונשו החל המבקש לרצות בתאריך 1.9.19. עיון בנתונים העולים מן המסמכים שצורפו על ידי המשיב מלמד כי לאורך התקופה הממושכת, התייצב המבקש רק למספר ימים בחודש וישנם חודשים בהם כלל לא התייצב לעבודה. סה"כ במהלך תקופה של כמעט שנה ומחצה, ריצה המבקש פחות ממחצית מעונשו. המבקש אינו חולק על כך שהתקיימו עימו שיחות לאורך התקופה. לטענת המשיב נערכו למבקש שש שיחות הבהרה, עשרות שיחות לצורך עידודו להתמיד בעבודות, ואין חולק כי התנהגותו אילצה את המשיב לשנות את מקום עבודתו, מעת לעת, לאור תפקודו הלקוי והיעדרויותיו.

התרשמתי כי המשיב עשה כל שלא ידו בניסיון לרתום את המשיב לריצוי העבודות כך בין היתר באמצעות שיחות רבות כאשר בשיחה מיום 28.7.20 נכח גם בא כוחו. לכך יש להוסיף את תיעוד השימוע המלמד כי המבקש התנה את ביצוע העבודות בהצבתו במקום עבודה בקרבת מקום מגוריו הגם שאין לו כל זכות מוקנית לבחור את מקום עבודתו וכאמור, חלק ממקומות העבודה בהם הוצב היו בקרבת מקום מגוריו, אולם תפקודו הלקוי והיעדרויותיו גרמו לכך שנפלט מהם.

בחנתי את טענות המבקש כי נסיבות רפואיות גרמו להיעדרויותיו. עיינתי במסמכים הרפואיים אשר הוגשו בעניין אמו של המבקש ובעניין הריונה של רעייתו, אשר כאמור בטענות המבקש, ילדה במהלך התקופה את ילדם השני. לא אפרט את תוכנם של המסמכים על מנת שלא לפגוע בפרטיות, אולם אומר כי לא מצאתי בכל אלו הצדקה להיעדרויות התכופות לאורך תקופה כה ארוכה ולהפרות החוזרות ונשנות מצידו.

בחינת התנהלות המשיב עד להחלטה על ההפסקה המנהלית, ההחלטה מושא עתירה זו, מלמדת כי לא נפל בה דופי ולפיכך, אין מנוס אלא להורות על דחיית העתירה.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ו' אדר תשפ"א, 18 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.